

Jolanta KLIETKUTĖ

PRANCIŠKONIŠKOJO JAUNIMO (GIFRA) KONGRESAS

Jis vyko rugsėjo 6-8 d. Vidurio Italijos kaimely Pinarella di Cervia. Tarp 200 Europos delegatų lietuviai buvome dviese. GIFRA tik amžiumi skiriasi nuo Trečiojo Ordino pranciškonų (OFS), jis laikosi tos pačios regulos ir brandina prancišconiškam gyvenimui pasaulyje. Šis 1948 m. įsikūręs judėjimas stebėtinai panašus visose Europos šalyse - Anglijos, Ispanijos, Lenkijos, Prancūzijos ir, žinoma, Italijos atstovai pasakojo, kaip jaunimas, Pranciškaus ir jo pasekėjų įkvėptas, imasi veiklos, atranda Bažnyčioje savo pašaukimą. Panašios ir problemos - bene visi pripažino, kad jų grupelės stokojančios svetingumo ir atvirumo tiems, kurie niekam nepriklauso ir gal nenori priklausyti, tačiau nuoširdžiai ieško dvasinės atramos.

Renginio dienotvarkė buvo daug žadanti, tačiau dėl itališkų, o gal net dėl prancišconiškų papročių jos nebuvo paisoma. Tačiau tai neskaudino. Antai, tarptautinio Pranciškonų Pasauliečių Ordino sekretoriaus kun. M. Perrugginio kalbai buvo skirta, kaip ir visoms, penkiolika minučių, o užtruko ji dvi valandas. Tačiau labiausiai stebėtina tai, jog visi klausėsi išsižioję, net ir kilusieji iš karštesnio kraujo, nekantraujančių tautų. Supluko vertėjai, suplukau ir aš, greičiau nei įprastai mintyse versdama iš anglų ir paskubom užrašinėdama

neužrašomo išpūdžio santrauką. Karštuolis pranciškonas gyvai priminė senas tiesas: pasauliui labiau reikia ne pamokslininkų, o liudytojų; naujoji evangelizacija esanti ne masiniai šou, o tiesiog įprasmintas gyvenimas; misijose krikščionims padedanti Marija - ne "madona", o motina, savyje nešiojanti Jėzų ir kitiems jį parodanti; Pranciškaus mokinių pašaukimas yra priimti širdies žaizdas gydantį susitaikymą iš Dievo.

Po kongreso nuvykome susitikti su Šventuoju Tėvu į Loreta.